

رسول خدا باید معجزه (مدرک) نشان دهد. (۱۹: ۴۴) (۱۳: ۱۰) (۷۰: ۹) (۳۲: ۵) (۱۸۳-۱۸۴: ۳)
 معجزه ابراهیم. (۶۹: ۲۱)
 معجزات موسی و هارون. (۱۰۱: ۱۷) (۱۳۳: ۷)
 معجزات عیسی. (۴۹: ۳) (۱۱۰: ۵)
 معجزه صالح. (۷۳: ۷)
 معجزه محمد. (۵۱-۵۰: ۲۹)
 معجزه رسول ميثاق. (۳۴-۳۰: ۷۴) (۲۰: ۱۰)

- خدا برای پشتیبانی از رسول ميثاق به او اجازه می دهد از یکی از بزرگترین معجزات الهی پرده بردارد.

(۳۵-۳۰: ۷۴) (۷۸: ۴۰)
 - هیچ رسولی بدون اجازه خدا مدرکی ارائه نمی دهد.
 - پیشگویی تورات، انجیل و قرآن درباره رسول ميثاق:

(انجیل یوحنا ۱۲: ۱۶ و ۱۷: ۱۶-۱۸) (عهد عتیق - ملکی ۳: ۱-۳) (قرآن ۷: ۴۰، ۳۳ و ۸۱: ۳)
 - خدا از پیامبران (النبيين) ^۴ ميثاق گرفت و به آنان گفت: پس از آنکه کتاب و حکمت را به شما دادم، رسولی خواهد آمد که کتب موجود را تصدیق و تثبیت می کند.
 - محمد بن عبدالله یکی از پیامبرانی بود که خدا از او ميثاق گرفت. بنابراین، او نمی تواند همان رسولی باشد که برای تصدیق تمام کتابهای آسمانی می آمد
 - رسول ميثاق تعلیمات صحیح را برای کسانی که کتاب آسمانی دارند بیان می کند. (۲-۱: ۹۸) (۱۹، ۱۵: ۵)
 - خدا از طریق رسول خود مطالبی را برای مردم فاش می کند. (۸۲: ۲۷) (۲۸-۲۷، ۲۳: ۷۲) (۵۱: ۴۲)

چگونه می توان یک رسول راستین را از یک رسول دروغین تشخیص داد؟

- خدا رسول بحق خود را در قرآن معرفی می کند:

* یکی از نشانه های رسول خدا پیامی است که می آورد.

(۲۱: ۴۶) (۲۵: ۲۱) (۸۴، ۶۱، ۵۰: ۱۱) (۱۰۶-۱۰۴: ۱۰) (۷۵، ۷۰: ۷)
 (رسول خدا هر کاری را که به نوعی عبادت غیر خدا محسوب شود، تحت هر عنوانی که باشد، محکوم می کند
 و فقط عبادت خدا را مجاز اعلام می دارد ۱۶: ۳۶ و ۳: ۷۹ و ۱۱: ۲۶ و ۴۳: ۴۵ و ۴۰: ۸۴ و ۱۲: ۳۸ و ۳۸: ۵ و ۴۱: ۱۴ و ۷۱-۶۶: ۲۳).

* رسول خدا هیچ مزدی نمی خواهد.

(۲۱: ۳۶) (۱۸۰، ۱۶۴، ۱۴۵، ۱۲۷، ۱۰۹: ۲۶) (۵۷: ۲۵) (۷۲-۷۳: ۲۳) (۱۰۴: ۱۲) (۲۹: ۱۱)

۴- ميثاق النبیین ، بدون خانم النبیین چگونه ممکن است ؟

* رسول خدا شواهد (یعنی مدرک و معجزه) ارائه می دهد.

(تمام سوره ۹۸) (۷۲: ۳۰-۳۷) (۶: ۶) (۲۵: ۳۵) (۹: ۱۴) (۸۸: ۶۳، ۲۸: ۱۱)

* رسول خدا از جانب خود سخن نمی گوید و فقط از وحی پیروی می کند.

(۹: ۴۶) (۲۷: ۲۱) (۱۰۵: ۷) (۵۰: ۶)

- اگر کسی تمام شرایط بالا را داشته باشد رسول خداست و باید به او اعتماد کرد و از او اطاعت نمود.

(۶۹: ۲۳) (۲۴: ۵۴) (۵۴: ۲۴) (۲۴: ۵۴) (۹۱: ۶) (۸۰: ۴) (۲۹-۱۵: ۸۱)

- آیا مردی را می کشید که می گوید پروردگار من خداست و با شواهد روشن از جانب پروردگارتان آمده است.

اگر دروغگوست، بر خود اوست ولی اگر راست بگوید شما از وعده هایش بهره می برید. (۲۸: ۴۰)

- کسانی که به دروغ می گویند وحی الهی دریافت می کنند، از عوامل شیطانند.

(۲۲۲-۲۲۱: ۲۶) (۲۱: ۹۳) (۶: ۲۱)

- شیطان نه می تواند و نه می خواهد به یکتاپرستی دعوت کند.

(۲۵: ۸۱) (۲۱۲-۲۱۰: ۲۶)

- پیام توحید گفته رسولی است راستگو که نمی تواند از جانب شیطان باشد.

(۲۵: ۱۹) (۸۱: ۱۹)

وظایف رسول خدا

- رسول خدا رسالت خود را اعلان می کند.

(۱۸: ۴۴) (۴۶: ۴۳) (۱۵۸: ۷)

- مأموریت رسول خدا این است که مؤمنان را از تاریکی ها به نور هدایت کند.

(۱۰۶: ۱۲) (۱۱: ۶۵) (۹: ۵۷)

- رسول خدا حقایق کتاب آسمانی خصوصاً حقایقی را که کتمان شده است بیان می کند، مردم را از شرک پاک

می کند، کتاب و حکمت را تعلیم می دهد، به مردم آن چه را نمی دانند یاد می دهد و راه راست را به آنها نشان

می دهد. (۵۷: ۲۵) (۸۸: ۱۱) (۱۶۴: ۳) (۱۵۱: ۲) (۱۵: ۵)

- رسول خدا معمولاً از میان کسانی انتخاب می شود که انتظار نمی رود.

(۱۰۹: ۱۲) (۱۲۴: ۶) (۲۵: ۵۴) (۳۱: ۴۳) (۸: ۳۸) (۴۱: ۲۵) (۲۷: ۱۱)

- گروندگان رسول خدا نیز از میان کسانی هستند که انتظار نمی رود.

(۱۱: ۴۶) (۶۳-۶۲: ۳۸) (۴۶، ۵۱: ۲۶) (۲۷: ۱۱) (۴۹، ۷۵، ۱۲۰: ۷) (۵۳: ۶)

- رسول خدا انسانی است مانند بقیه که از یک چهره نورانی یا روحانی خاص برخوردار نیست.

(۱۵۴: ۲۶) (۲۴: ۲۳) (۳: ۲۱) (۴۱: ۲۵)

- رسول خدا مردم را از غل و زنجیر ها که بر آنها سنگینی می کرد (تکالیف تحمیلی و سنگین مذهبی) آزاد

می سازد. (۱۵۷: ۷)

- سخنان رسول خدا برای مردم تازگی دارد، زیرا آنها از کتاب خدا غافل مانده اند.

(۲۸: ۱۸) (۶۳: ۲۳) (۴۲: ۲۱) (۲۶: ۶) (۷: ۳۸) (۳۶: ۲۸) (۳۳: ۳۰) (۲۵: ۲۵)

- رسول خدا حجت می آورد، و حق را می گوید و اکثر مردم از حق گریزانند.
(۲۳: ۷۰) (۷۴: ۳۰-۵۲) (۴۰: ۵)
- رسول خدا برای تصحیح کردن اشتباهات می آید و به مردم کمک می کند تا راه راست را بیابند.
(۱۱: ۸۸) (۲۵: ۵۷)
- در طول تاریخ، همیشه رسولان را تکذیب کرده اند و یا آنها را به قتل رسانده اند.
(۲: ۸۷-۸۸) (۳: ۱۸۳) (۵: ۷۰) (۲۳: ۴۴)
- شهادت یکی از راه های رسیدن به پیروزی است.
(۹: ۵۲) (۳: ۱۳۹، ۱۴۰)
- پیروزی و عزت دنیوی و اخروی برای رسول خدا و مؤمنان تضمین شده است.
(۴۰: ۵۱) (۳۷: ۱۷۱-۱۷۲) (۵۸: ۲۱)
- گناه، شهادت رسول خدا قبل از هلاکت کافران است.
(۸: ۳۳) (۱۳: ۴۰) (۴۰: ۷۷)
- هرگاه رسولی بیاید که کتاب خودشان را تصدیق و ثابت کند، باز ایمان نمی آورند.
(۲: ۱۰۱)
- فرستادن رسول، رحمت الهی است.
(۲: ۱۵۱) (۳: ۱۶۴) (۶: ۹۱) (۴۴: ۵-۶)
- بعثت رسول چیز عجیبی نیست.
(۷: ۶۳، ۶۹) (۱۰: ۲) (۱۷: ۹۴) (۳۸: ۴) (۵۰: ۲)
- تمام رسولان خدا یک پیام و همان پیام را آورده اند و همگی هر عملی را که ذره ای بوی شرک، کفر و بت پرستی دهد، محکوم و رها می کنند. (۱۳: ۴۲) (۴۳: ۴۱) (۲۳: ۳۲) (۲۴-۲۵: ۲۱) (۲: ۲، ۳، ۳۶) (۱۶: ۱۴، ۱۱، ۳، ۲۹)
- کافران سوگند می خورند که اگر رسولی می آمد از او اطاعت می کردند.
(۲۰: ۱۳۴) (۳۵: ۴۲)
- هرگاه مدرک و تذکر تازه ای از جانب خدا می آید، آن را نمی پذیرند و یا با بی اعتنائی گوش می دهند.
(۲۱: ۲، ۳) (۲۶: ۵)
- مطالب جدید برای آنان که ایمان نمی آورند، سنگین است.
(۱۰: ۷۱) (۶: ۳۵)
- کسانی که کتاب آسمانی دارند و به کفر و شرک گرایش پیدا کرده اند، ایمان نخواهند آورد، اگرچه شواهد آشکاری به آنان نشان داده شود.
(۹۸: ۱)
- چرا خدا مردمی را هدایت کند که بعد از ایمان آوردن و بعد از دریافت ادله حق، بر حقانیت رسول و شواهدی که رسول ارائه داد، به کفر گردیدند؟
(۳: ۸۶)
- تنها چیزی که بعد از شواهد قرآنی (اثبات ریاضی) از آنها خواسته شده، این است که فقط خدا را عبادت کنند و دین را برای او خالص گردانند، نماز بخوانند و زکات بدهند ولی آنها بعد از اثبات در آیین خود پافشاری کردند.
(۹۸: ۱-۵) (۳۹: ۲، ۳، ۱۱، ۱۴)
- رسالت خیر مهمی است و رسولان خدا وظیفه دارند این خبر را اعلان نمایند.
(۷: ۶۱، ۶۷) (۱۵: ۸۹) (۲۶: ۱۶، ۱۰۷، ۱۲۵، ۱۴۳، ۱۶۲، ۱۷۸) (۶۱: ۶) (۸۱: ۲۴)

- و متن رسولان خدا رسالتشان را اعلام می کنند، انواع صفات ناروا را به ایشان نسبت می دهند و همین باعث می شود که هرگز راه راست را نیابند (۱۷: ۴۸) و (۹: ۲۵)؛ برای نمونه:

- می گویند: گمراه شده است. (۷: ۵۹-۶۱)

- می گویند: بدعت، نهاده است. (۲۳: ۳۸) (۳۴: ۴۳)

- می گویند: شعبده و جادو است. (۱۰: ۷۷) (۳۸: ۴) (۵۱: ۳۹، ۵۲) (۷۴: ۲۴)

- می گویند: حادو شده است. (۲۵: ۸) (۲۶: ۱۸۵)

- می گویند: بدقدم و نحس است. (۲۷: ۴۷) (۳۶: ۱۸-۱۹)

- می گویند: دروغ می گوید. (۱۱: ۲۷) (۴۰: ۲۴)

- می گویند: عقلش را از دست داده است. (۲۳: ۶۹-۷۰)

- می گویند: شاعر است. (۳۷: ۳۶) (۵۲: ۳۰)

- می گویند: هذیان می گوید. (۲۱: ۵)

- می گویند: جهال، چو است. (۱۱: ۳۲)

- می گویند: احمقانه رفتار می کنند. (۷: ۶۶)

- می گویند: از خودش جعل کرده و به خدا دروغ بسته است. (۴۶: ۸) (۴۲: ۲۴) (۴۲: ۳) (۲۳: ۳۸)

- می گویند: می خواهد برتری بجوید. (۱۰: ۷۸) (۱۱: ۲۷) (۲۳: ۲۴)

- می گویند: هیچ مزیتی بر ما ندارد. (۱۱: ۲۷)

- می گویند: تحصیل کرده ولی دیوانه است. (۴۴: ۱۴)

- می گویند: می خواهد شما را از شیوه عبادت پدرانتان باز دارد. (۱۴: ۱۰) (۳۴: ۴۳)

- می گویند: نوطیه گران با او هم دست شده اند. (۷: ۱۲۳)

- می گویند: می خواهد نساد را رولج دهد. (۷: ۱۲۷)

- می گویند: واسه به عوامل بیگانه است. (۱۶: ۱۰۳-۱۰۴)

- می گویند: فرآین غیر از این بیار. (۱۰: ۱۵)

- پذیرفتن رسالت رسولان، هیچگاه کار آسانی نبوده است. (۱۰: ۷۱)

- اکثر مردم رسالت را قبول نمی کنند. ۱۶۰، ۱۷۲، ۱۷۶، ۱۹۰، ۱۵۸، ۱۴۱، ۱۳۹، ۱۲۳، ۱۲۱، ۱۱۷، ۱۰۵، ۱۰۳، ۶۷، ۲۶

و (۲۳: ۶۹-۷۱) و (۳۶: ۳۰، ۷) و (۵۴: ۲-۵)؛ زیرا پیام خدا را نمی شناسند. (۴۳: ۲۴) (۱۴: ۹) (۱۱: ۶۲، ۸۷)

- آنان که رسالت رسول را تکذیب می کنند، به باطل استناد می کنند تا حقیقت را بپوشانند.

(۱۸: ۵۶) (۴۰: ۵)

- شیطان چنان گمراهشان کرده که خود را هدایت شده می پندارند و رسول خدا را گمراه.

(۷: ۶۰، ۸۸) (۱۸: ۱۰۴-۱۰۵) (۳۸: ۶۲-۶۳) (۳۳: ۳۷) (۵۸: ۱۸)

— آنکه پیام نوحید را تشخیص ندهد، رسول خدا را نخواهد شناخت.

(۷: ۷۵) (۱۴: ۹-۱۰) (۲۱: ۲۴) (۲۲: ۵۴-۵۵) (۲۳: ۶۶-۷۴) (۳۶: ۱۱) (۴۰: ۳۴)

— انکار و تکذیب رسول خدا، انکار و تکذیب پیام خداست.

(۶: ۳۳) (۲۱: ۳۶، ۴۲) (۳۴: ۳۴) (۴۳: ۲۴)

— پذیرش رسول خدا، پذیرش پیام خداست.

(۷: ۷۵) (۴: ۸۰) (۳۶: ۱۰-۱۱) (۲۲: ۵۴)

— هرگاه تعلیمات رسول خدا با خواسته‌هایشان موافقت نداشته باشد، رسول را تکذیب می‌کنند.

(۲: ۸۷) (۲۳: ۷۱)

— مردم به آنچه از قبل داشته‌اند (آیین ارثی)، دل خوش کرده‌اند.

(۴۰: ۸۳) (۳۰: ۳۲)

— چه کسانی بیش از همه مانع می‌شوند که مردم ایمان آورند؟

(۲۸: ۴۱) (۳۳: ۶۷) (۴۴: ۴۹) (۳۸: ۶-۸) (۲: ۱۶۶) (۷: ۶۰، ۶۶، ۷۵، ۸۸، ۱۰۹) (۹: ۳۱، ۳۴) (۱۱: ۲۷)

(۱۴: ۲۱) (۳۴: ۳۱-۳۴) (۴۳: ۲۳)

— همه رسولان تقلید را نفی کردند و مردم را به آزاد اندیشی و بررسی حقیقت تشویق نمودند.

(۴۲: ۲۱) (۹: ۳۱) (۳۹: ۱۸) (۲: ۱۶۶) (۴۱: ۱۷) (۷: ۱۵۷) (۵۴: ۱۷)

— رسول را تکذیب می‌کنند تا از آیین پدرانشان پیروی کنند.

(۲: ۱۷۰-۱۷۱) (۵: ۱۰۴) (۷: ۷۰-۷۱) (۱۰: ۷۸) (۱۱: ۶۲، ۸۷) (۱۴: ۱۰) (۲۸: ۳۶) (۳۴: ۲۳)

(۳۷: ۶۹-۷۴) (۴۳: ۲۲-۲۵)

— رسول را باور نکردند و گفتند: "او انسانی است مانند خودمان."

(۱۷: ۹۴) (۲۵: ۲۰) (۶۴: ۶)

— و چون رسول میثاق قیام کرد تا مردم در مساجد و در عبادات خود احدی را با خدا نخوانند، تقریباً همه آنها

(۷۲: ۱۸-۲۰) (۲۰: ۱۴) (۳۹: ۴۵) (۴۰: ۱۲)

علیه او با هم متحد شدند.

— آنها پس از این که حقیقت را تشخیص دادند، از روی حسادت با رسول خدا به مخالفت برخاستند.

(۴۲: ۱۴) (۴۵: ۱۷) (۲: ۲۱۳)

— راه و روش مؤمنان راستین چنین است که تمام سخنان را گوش دهند و سپس بهترین را انتخاب کنند.

(۳۹: ۱۸) (۷: ۷۵)

(۷: ۹۰) (۲۳: ۳۴)

— مؤمنان را تهدید می‌کنند که اگر به رسول ایمان آورید، بازنده خواهید بود.

(۲۸: ۵۷)

- می‌گویند: اگر از رسول پیروی کنیم مورد اذیت و آزار قرار می‌گیریم.

(۵۴: ۲۴)

- می‌گویند: اگر از او پیروی کنیم گمراه خواهیم شد و به جهنم خواهیم رفت.

(۲۸: ۳۶)

- می‌گویند: ما هرگز چنین چیزی از اجدادمان نشنیده‌ایم.

(۲: ۱۷۰-۱۷۱) (۲۶: ۷۴) (۳۱: ۲۱)

- می‌گویند: ما پیرو پدرانمان هستیم.

(۳: ۱۸۳) (۴۰: ۳۴)

- می‌گویند: خدا به ما اجازه نداده که رسول دیگری را باور کنیم.

(۶: ۹۱)

- می‌گویند: خدا هرگز چیزی به بشری نازل نمی‌کند.

- می‌گویند: به پیامی که آورده‌ای مشکوکیم.

(۱۴:۹)

- می‌گویند: آنچه را که می‌گویی قبول نداریم.

(۴۱:۱۴)

- می‌گویند: پیامش را قبول نداریم.

(۴۳:۲۴)

- آنان که رسالت رسول خدا را تکذیب می‌کنند، تبلیغات منفی خود را رواج می‌دهند تا رسول را گمراه، دروغگو، بدعت‌گذار و از آبادی بیگانه معرفی کنند تا وانمود کنند رسول خدا از جانب منبعی غیر عربی تقویت می‌شود (۱۰۵-۱۰۳: ۱۶ و نیز مراجعه شود به صفحه ۹ این مقاله).

- آنان حکمت خدا را مورد سؤال قرار می‌دهند که چرا آنچه به رسول داده شده به ما داده نشده است؟

(۶: ۱۲۴) (۳۸: ۸) (۵۴: ۲۵) (۷۴: ۵۲)

- پیشینیان، رسول را علی‌رغم ارائه شواهد باور نکردند. (۱۷: ۷۶-۷۷) (۱۵: ۱۰-۱۳) (۹: ۷۰) (۳: ۱۸۴) (۳۵: ۲۵)، و اینک نوبت ما و شماست (۱۰: ۱۳-۱۴).

- مؤمنان واقعی کسانی هستند که به خدا و رسولانش ایمان آورند. (۵۷: ۱۹، ۲۸) (۴۹: ۱۵) (۲۴: ۶۲)

- عاقبت افسوس می‌خورند که ای کاش از راه رسول خدا پیروی کرده بودند.

(۲۵: ۲۷) (۳۳: ۶۶-۶۷) (۴: ۴۲)

- خداوند رسولانش را با روشی خاص معرفی می‌کند تا وسیله‌ای برای سوءاستفاده رسولان دروغین نباشد. در تورات، عیسی مسیح را "عمانوئل" (عهد عتیق، کتاب اشعیا نبی، فصل ۷، آیه ۱۴) و در انجیل محمد را "احمد" معرفی کرد.^۵ (انجیل یوحنا ۱۶: ۱۴) و (قرآن ۶: ۶۱)، و در قرآن نام رسول میثاق را ریاضی وار کدگذاری کرده است: "رشاد خلیفه".

ریشه نام رشاد "رشد" است که در قرآن ۱۹ بار آمده است.

(۱۸: ۲۴) (۱۸: ۱۷) (۱۸: ۱۰) (۱۱: ۹۷) (۱۱: ۸۷) (۱۱: ۷۸) (۷: ۱۴۶) (۴: ۶) (۲: ۲۵۶) (۲: ۱۸۶)

(۷۲: ۲۱) (۷۲: ۱۴) (۷۲: ۱۰) (۷۲: ۲) (۴۹: ۷) (۴۰: ۳۸) (۴۰: ۲۹) (۲۱: ۵۱) (۱۸: ۶۶)

(۲: ۳۰) (۳۸: ۲۶)

و کلمه "خلیفه" دو بار آمده است:

جمع تمام آیه‌ها و سوره‌های ذکرشده برای دو کلمه رشاد و خلیفه برابر است با ۱۴۶۳ که مضربی است از نوزده: ۱۹ x ۷۷ (خداست که به رسول میثاق خود مجوز می‌دهد ۲۰-۱۹: ۸۱؛ درباره رسالت وی شواهد قرآنی فراوانی موجود است که از حوصله این مقاله بیرون است. آیات ذکرشده فقط برای نشان دادن نظام خدا برای معرفی نام رسولانش است).

۵- در انجیل یوحنا ۱۶: ۱۴ چنین آمده است: من بود پروردگار حواهم رفت و او رسول دیگری را که نامش فریقلیط است خواهد فرستاد و (کتاب او تا ابد با شما خواهد ماند. معنای کلمه "فریقلیط" یا "پریکلت"، ستوده‌ترین، برگزیده‌ترین است. پیشوند Peri در یونانی معادل "بسیار" است. مانند پسوند های "ترین" و "ترین" در زبان فارسی. Klaus به معنای حمد و ستایش است. پس "ستوده‌ترین" عیب ترجمه عربی آن است: "احمد" یا "محمد". در نسخه سریانی انجیل عین کلمه Parthlyte ذکر شده و در نسخه لاتین آن را "تلسی" بخش ترجمه کرده‌اند ولی در نسخه‌های زبان آرامی از کلمات محمد و حمده استفاده شده که عبا معادل محمد و احمد است.

- می‌گویند: به پیامی که آورده‌ای مشکوکیم.

(۱۴:۹)

- می‌گویند: آنچه را که می‌گویی قبول نداریم.

(۴۱:۱۴)

- می‌گویند: پیامش را قبول نداریم.

(۴۳:۲۴)

- آنان که رسالت رسول خدا را تکذیب می‌کنند، تبلیغات منفی خود را رواج می‌دهند تا رسول را گمراه، دروغگو، بدعت‌گذار و از آبادی بیگانه معرفی کنند تا وانمود کنند رسول خدا از جانب منبعی غیر عربی تقویت می‌شود (۱۰۵-۱۰۳: ۱۶ و نیز مراجعه شود به صفحه ۹ این مقاله).

- آنان حکمت خدا را مورد سؤال قرار می‌دهند که چرا آنچه به رسول داده شده به ما داده نشده است؟

(۶: ۱۲۴) (۳۸: ۸) (۵۴: ۲۵) (۷۴: ۵۲)

- پیشینیان، رسول را علی‌رغم ارائه شواهد باور نکردند. (۱۷: ۷۶-۷۷) (۱۵: ۱۰-۱۳) (۹: ۷۰) (۳: ۱۸۴) (۳۵: ۲۵) و اینک نوبت ما و شماست (۱۰: ۱۳-۱۴).

- مؤمنان واقعی کسانی هستند که به خدا و رسولانش ایمان آورند. (۵۷: ۱۹، ۲۸) (۴۹: ۱۵) (۲۴: ۶۲)

- عاقبت افسوس می‌خورند که ای کاش از راه رسول خدا پیروی کرده بودند.

(۲۵: ۲۷) (۳۳: ۶۶-۶۷) (۴: ۴۲)

- خداوند رسولانش را با روشی خاص معرفی می‌کند تا وسیله‌ای برای سوءاستفاده رسولان دروغین نباشد. در تورات، عیسی مسیح را "عمانوئل" (عهد عتیق، کتاب اشعیا نبی، فصل ۷، آیه ۱۴) و در انجیل محمد را "احمد" معرفی کرد.^۵ (انجیل یوحنا ۱۶: ۱۴) و (قرآن ۶: ۶۱)، و در قرآن نام رسول میثاق را ریاضی وار کدگذاری کرده است: "رشاد خلیفه".

ریشه نام رشاد "رشد" است که در قرآن ۱۹ بار آمده است.

(۱۸: ۲۴) (۱۸: ۱۷) (۱۸: ۱۰) (۱۱: ۹۷) (۱۱: ۸۷) (۱۱: ۷۸) (۷: ۱۴۶) (۴: ۶) (۲: ۲۵۶) (۲: ۱۸۶)

(۷۲: ۲۱) (۷۲: ۱۴) (۷۲: ۱۰) (۷۲: ۲) (۴۹: ۷) (۴۰: ۳۸) (۴۰: ۲۹) (۲۱: ۵۱) (۱۸: ۶۶)

(۲: ۳۰) (۳۸: ۲۶)

و کلمه "خلیفه" دو بار آمده است:

جمع تمام آیه‌ها و سوره‌های ذکرشده برای دو کلمه رشاد و خلیفه برابر است با ۱۴۶۳ که مضربی است از نوزده: ۱۹ x ۷۷ (خداست که به رسول میثاق خود مجوز می‌دهد ۲۰-۱۹: ۸۱؛ درباره رسالت وی شواهد قرآنی فراوانی موجود است که از حوصله این مقاله بیرون است. آیات ذکرشده فقط برای نشان دادن نظام خدا برای معرفی نام رسولانش است).

۵- در انجیل یوحنا ۱۶: ۱۴ چنین آمده است: من بود پروردگار حوالم رحمت و او رسول دیگری را که نامش فریقلیط است خواهد فرستاد و (کتاب او تا ابد با شما خواهد ماند. معنای کلمه "فریقلیط" یا "پریکلت"، ستوده‌ترین، برگزیده‌ترین است. پیشوند Peri در یونانی معادل "بسیار" است. مانند پسوند های "ترین" و "ترین" در زبان فارسی. Klaus به معنای حمد و ستایش است. پس "ستوده‌ترین" عیب ترجمه عربی آن است: "احمد" یا "محمد". در نسخه سریانی انجیل عین کلمه Parthlyte ذکر شده و در نسخه لاتین آن را "تسلی" بخش ترجمه کرده‌اند ولی در نسخه‌های زبان آرامی از کلمات محمد و حمده استفاده شده که عیا معادل محمد و احمد است.

وجه تشابه رسولان خدا:

رسولان خدا طرز عبادت را به بشر آموختند و برای آنان روشن کردند که چه اعمالی شرک و بندگی خیر خدا محسوب می شود و ایشان را از آن اعمال بر حذر داشتند. زیرا به گواهی قرآن اکثر مردم به خاطر عرف از راه توحید خارج شده اند. برای نمونه:

رسالت نوح	(۱۱: ۲۶) (۱۱۱، ۱۱۲، ۱۱۳-۱۰۵: ۲۶) (۶۴-۵۹: ۷)
رسالت هود	(۱۱: ۵۰) (۱۲۷، ۱۲۸، ۱۲۹-۱۲۳: ۲۶) (۶۹-۶۵: ۷)
رسالت صالح	(۱۱: ۶۱) (۱۴۱-۱۴۵، ۱۵۸: ۲۶) (۷۳-۷۹: ۷)
رسالت لوط	(۲۹: ۲۹) (۱۶۴، ۱۷۴-۱۶۰: ۲۶) (۸۰-۸۴: ۷)
رسالت شعیب	(۱۱: ۸۴) (۱۸۰، ۱۹۰-۱۷۶: ۲۶) (۸۵-۹۳: ۷)
رسالت موسی	(۴۰: ۲۳-۲۵) (۱۰۳-۱۰۵: ۷)
رسالت عیسی	(۴۳: ۶۳-۶۵)

- آیا وقت آن نرسیده که مؤمنان دل‌هایشان را برای پیام خدا و حقایقی که در آن وحی شده است بگشایند.

(۵۷: ۱۶)

- ای مردم رسول با حقیقت آمده است، به خاطر خودتان ایمان آورید. (۱۰: ۱۰۸) (۴: ۱۷۰)

- حقیقت با کلام خدا پشتیبانی می شود (۸: ۷-۸) و (۱۰: ۸۲، ۱۰۸) و (۲۲: ۲۴) و (۲۱: ۱۸)، بعد از حقیقت چیست جز دروغ؟ (۱۰: ۳۲، ۳۶) و (۹: ۴۰) و (۲۱: ۱۸).

- مطالب ذکر شده فقط چند نمونه از آیات قرآنی است برای اثبات حقیقت رسول میثاق. قرآن می فرماید برای اثبات هر ادعایی مدرکی لازم است؛ مخالفان تاکنون نتوانسته اند حتی یک مدرک یا برهان قرآنی علیه او نشان دهند. (۵۲: ۳۸) (۲۷: ۶۴) (۲۱: ۲۴) (۲: ۱۱۱) (۴۰: ۳۵) (۳۷: ۱۵۶-۱۵۷) (۱۸: ۱۵) (۲۸: ۷۵)

- دعوت بر اساس بینه و مدرک است. (۵۷: ۲۵) (۴۰: ۳۴) (۱۱: ۲۸) (۷: ۸۵، ۱۰۵) (۶: ۵۷)

- رسولان خدا و پیروانشان بر اساس بینه و مدرک دعوت می کنند. (۱۲: ۱۰۸)

- اگر سخنی از وحی سرچشمه گیرد هیچ کوهی تاب مقاومت در برابر آن را ندارد. (۵۹: ۲۱)

- عده ای در ابتدا ایمان می آورند تا مردم آنان را حق طلب بپندارند و چون در پایان از ایمان خود برمی گردند مردم خواهند گفت که این دانشمندان حق طلب لابد اشتباهاتی پیدا کرده اند؛ و بدین ترتیب است که دیگران گمراه می شوند (۶۱: ۵) (۳: ۷۲)

- کسانی که از راه منحرف شده اند حقایق را وارونه می بینند (۷: ۹۰-۹۲) (۷: ۱۲۷) (۴۰: ۲۶)، آنان خود را مصلح و درستکار می پندارند و نمی دانند که از تباه کاران محسوب می شوند (۲: ۱۱).

- کسی که ایمان نمی آورد به معجزه می گوید: "سحر" (۱۰: ۷۷)، اصلاح دین را می گوید: "تباهی دین" (۴۰: ۲۶)، زیاناً می گوید: "هر چه خدا گفته همان را قبول دارم" (۳: ۱۶۷) و (۵: ۴۱)، ولی عملاً برای حرف مردم بیش از وحی الهی ارزش قائل است (۱۱: ۹۱).

- قرآن کتابی است که بر پایه اعداد و ارقام نوشته شده است. کسانی که شاهد معجزه اعداد و ارقام (ریاضی) آن باشند، در زمره مقربین درگاه الهی هستند. خواه آنان که در صنف اولین مؤمنان به این معجزه بوده‌اند، خواه کسانی که با مدتی تأخیر به این سعادت نائل آمده‌اند. (۲۱-۱۹: ۸۳)
- کسانی که رسالت رسول خدا را باور نمی‌کنند برای تضعیف روحیه مردم، رسالت او را زیر سؤال می‌برند. (۷: ۷۵) (۴: ۲۵)
- کسانی که رسول را باور ندارند سعی دارند از اهمیت پیام و معجزه بکاهند تا بدین وسیله به راحتی مردم را از آن دور سازند، تا کسی به آن گوش ندهد و آنها بتوانند سخنان باطل را داخل کنند (۵: ۲۱) (۲۶: ۴۱)
- قرآن شدیدترین حمله را متوجه کسانی می‌کند که این جریان را رهبری می‌کند و مردم را درباره رسول خدا به شک می‌اندازند. (۱۶: ۵۷) (۱۹-۲۵: ۷۴)
- قرآن به مؤمنان هشدار می‌دهد که باید مراقب نوطه‌های دشمنان و پیروان آنها باشند زیرا گروهی از اهل کتاب آرزو دارند مؤمنان را پس از هدایت گمراه کنند. (۹۹، ۹۹، ۱۱۰: ۳)
- اهل کتاب وظیفه دارند که در هر زمان که خدا وحی بفرستد، به وحی ایمان بیاورند. (۱۰: ۴۶) (۱۱۰: ۳) (۱۴، ۱۷۴: ۴) (۱۵۷: ۷) (۴۸: ۵)
- کسانی که کتاب آسمانی دریافت کردند وظیفه دارند که تمام حقایق کتاب آسمانی را از معجزه گرفته تا رسالت و غیره به مردم اعلام کنند. (۲: ۱۷۴) (۳: ۱۸۷)
- رسولان با شواهد روشن نزدشان آمده بودند ولی آنها ایمان نیاوردند، سپس ما شما را در روی زمین وارث آنها کردیم تا بنگریم شما چگونه عمل می‌کنید. (۱۳-۱۴: ۱۰)